

Expunere de motive

Poliția Locală s-a înființat prin Legea Poliției Locale nr.155/2010, la art. 1, alin. (1) fiind prevăzute și principalele atribuții ale acestei structuri: „*Poliția Locală înființează în scopul exercitării atribuțiilor privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor în următoarele domenii:*

- a) *ordinea și liniștea publică, precum și paza bunurilor;*
- b) *circulația pe drumurile publice;*
- c) *disciplina în construcții și afișajul stradal;*
- d) *protecția mediului;*
- e) *activitatea comercială;*
- f) *evidența persoanelor;*
- g) *alte domenii stabilite prin lege.”*

Potrivit prevederilor art. 1, alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, acesta exercită, printre altele, și atribuții cu privire la funcția publică și funcționarii publici, la asigurarea ordinii publice, paza persoanelor, obiectivelor, bunurilor și valorilor.

Astfel, conform art. 3, alin. (1), lit. a), pct.1 din O.U.G. nr. 30/2007 cu modificările și completările ulterioare:

„ (1) Ministerul Afacerilor Interne îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) în domeniul administrației publice:

1. monitorizează aplicarea prevederilor cuprinse în strategiile și programele de reformă și restructurare a **administrației publice** centrale și **locale**, elaborate pe baza Programului de guvernare, în conformitate cu politicile Uniunii Europene și legislația internă, și asigură realizarea strategiilor și programelor în domeniul său de activitate;”

Din enunțarea și analiza textelor de mai sus, rezultă expres și fără echivoc competența de reglementare a Ministerului Afacerilor Interne în cazul administrației publice, fără a se face vreo distincție între autoritățile centrale și cele locale.

Prin **Hotărâre a Guvernului nr. 196 din 17 martie 2005** a fost aprobată Strategia Ministerului Afacerilor Interne de realizare a ordinii și siguranței publice, pentru creșterea siguranței cetățeanului și prevenirea criminalității stradale.

La cap. 3, pct.3.1 din Anexa la **H.G. nr. 196 /2005** este definită structura forțelor de ordine și siguranță publică, iar din această structură, alături de Serviciul Român de Informații, Serviciul de Protecție și Pază, Garda Financiară etc., face parte, ca **forță complementară de ordine și siguranță publică, Poliția Comunitară și Locală.**

“**Forțele complementare sunt constituite din structuri ale Ministerului Apărării Naționale, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Pază, precum și din Ministerul Justiției, Garda Financiară, Poliția Comunitară și Locală, serviciile de pompieri civili, formațiunile de protecție civilă de la autoritățile administrației publice, Agenția Națională Sanitară-Veterinară, Garda Națională de Mediu, societăți specializate de protecție și pază, instituții și agenți economici și din alte categorii de forțe stabilite prin lege, care participă la efortul forțelor principale și de sprijin, potrivit competențelor.**”

Așadar, dreptul de reglementare și pentru autoritatea publică locală sau centrală derivă din lege și nu poate fi tăgăduit sau înlăturat pe calea unei interpretări excesive, autonomiei locale sau centrale, prin ignorarea chiar a prevederilor constituționale.

Constituția României tratează în Capitolul V – Administrația Publică, Administrația publică centrală, cât și Administrația publică locală, ceea ce creează premisele unui regim unitar de reglementare.

Pentru motivele enumerate se impune emiterea statutului polițistului local, care să definească toate drepturile polițistului local, laolaltă cu obligațiile și modul de desfășurare a activității sale.

Motivarea este una foarte simplă și fundamentată având în vedere faptul că prin natura muncii depuse (efort fizic și psihic prelungit) și complexitatea activității desfășurate, polițiștilor locali trebuie să li se asigure drepturi similare celorlalte structuri de ordine publică.

În conformitate cu dispozițiile art. 2, pct. 3 din Legea poliției locale:

”În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, poliția locală cooperează cu unitățile, respectiv cu structurile teritoriale ale Poliției Române, ale Jandarmeriei Române, ale Poliției de Frontieră Române și ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale și colaborează cu organizații neguvernamentale, precum și cu persoane fizice și juridice, în condițiile legii.”

De asemenea, mai trebuie avute în vedere și dispozițiile art. 1 alin. (2) și alin. (3) Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, dispoziții care au la bază principiul egalității de tratament, principiul constituțional unanim și aplicat.

La art. 1, alin. (2) și art. 3 din același act normativ, este consacrat principiul egalității între cetățeni, excluderea privilegiilor și discriminărilor fiind garantate și în exercitarea drepturilor economice (alin. (2), lit. e)).

Deoarece, prin înființarea Poliției Locale și intrarea în vigoare a Legii nr.155/2010, responsabilitățile angajaților din cadrul Poliției Locale au crescut, pe cale de consecință, ar trebui să existe o motivare pe măsura cerințelor, pentru asigurarea realizării scopului desfășurării activității de calitate a administrației publice și satisfacerea nevoilor cetățenilor.

Polițiștii locali în majoritatea cazurilor sunt la fel de solicitați și competenți ca și cei din cadrul celorlalte structuri: polițiști, jandarmi, cu care, de altfel întreprind aceleași tipuri de acțiuni comune, formând patrulă mixte, în baza protocoalelor încheiate, iar abordarea drepturilor diferențiat ar fi inechitabilă și discriminatorie.

Mai mult, polițiștii locali, cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice, precum și cei cu atribuții în domeniul circulației rutiere, au urmat programe de formare inițială organizate în instituțiile de învățământ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și dețin certificate de absolvire eliberate, în condițiile legii.

Conform art. 17 din Legea nr. 155/2010, polițistul local este investit cu **exercițiul autorității publice**, pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor și a îndatoririlor de serviciu, în limitele competențelor stabilite prin lege, și **beneficiază de dispozițiile legii penale** cu privire la persoanele care îndeplinesc o funcție ce implică **exercițiul autorității de stat**.

Atribuțiile pe care polițistul local le îndeplinește în exercitarea competențelor conferite de lege și care, în domeniul ordinii publice și circulației pe drumurile publice sunt similare celor

Atribuțiile pe care polițistul local le îndeplinește în exercitarea competențelor conferite de lege și care, în domeniul ordinii publice și circulației pe drumurile publice sunt similare celor prevăzute pentru polițiștii din cadrul Poliției Române, deși competența este limitată, constituie activități ce solicită o încordare psihică foarte ridicată. Polițiștii locali își desfășoară activitatea în condiții de muncă care implică riscuri, o suprasolicitare nervoasă, poziții ortostatice prelungite sau efort fizic care poate duce la uzura prematură a organismului, condiții nefavorabile de climat, temperaturi extreme, portul armamentului și muniției.

În acest context se constată că amenințările și vulnerabilitățile la adresa vieții, și integrității corporale și sănătății polițiștilor locali se înmulțesc, acestea constituind riscuri deosebite, unele dintre aceste agresiuni fizice sau atacuri având drept urmare rănirea gravă sau decesul polițiștilor locali aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În susținerea celor prezentate, precizăm câteva date culese de la 58 de structuri de poliție locală din România, la nivelul anului 2018: cazuri ultraj - 126 polițiști locali implicați; accidente de muncă – au fost implicați 134 polițiști locali implicați; decese - 32 polițiști locali (cu vârste cuprinse între 37 – 59 ani).

În completarea susținerilor noastre, menționăm și faptul că toate celelalte structuri similare beneficiază de un statut propriu, motiv pentru care se impune legiferarea unui statut pentru polițistul local, prin care să-i fie recunoscute și respectate drepturile cuvenite.

Statutul polițistului local prezintă un deosebit interes, deoarece de îndeplinirea drepturilor și obligațiilor acestuia depinde în mare măsură respectarea drepturilor omului în relația administrație-cetățean.

Acest statut nu este necesar doar din prisma asigurării unor drepturi ci și pentru a oferi o mai mare protecție polițiștilor locali, prin stabilirea în mod unitar de reguli, norme și proceduri care să conducă la profesionalizarea instituției poliției locale, să definească și să reglementeze drepturile polițiștilor locali, condițiile specifice de selecție și încadrare laolaltă cu obligațiile și modul de desfășurare a activității.

Având în vedere cele prezentate mai sus, propunem adoptarea prezentei inițiative legislative:

Inițiatori,

Numele inițiatorilor	Semnătură
Szabó Ödön	
CSEIPI EVA ANDREA	
BIRÓ ROZÁLIA IBOLYA	
VASS LEVENTE	
BENKŐ ERIKA	
ARJOK MÓRDEK	
BIRÓ ZSOLT ISTVÁN	
KUCSAR - TERÉZ ANITA	

Propunerea legislativă privind statutul polițistului local

Numele inițiatorilor	Semnătură
MARGAR LORAND-BALINT	
Gábor Gyöngyösi	
GÁBOR GYÖNGYÖSI	
AMPLEEV ANDRIAN	
Ambros Katalin Agnes	
ANITA LORANT UNIR	
COSTA MARIU-GHERGHE ALBE	
POPA FLORIN PSD	
Mărgărit Mihaela - Mosinus PSD	
ROSCA LUcretia PSD	
DANIEL ȘUCIU PSD	
FLORIN DANIAN PSD	
LUPASCU COSTEL PSD	
NOVAK CSABA ZOLTAN	
FARAGO PETRU	
ERDEI-D. ISTVAN LIOMK	